

21 สิงหาคม 2012 “กำลังประชุม”

เมื่อพระเยซูทรงอธิษฐานอยู่ในที่แห่งหนึ่ง...สาวกของพระองค์คนหนึ่งพูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอสอนพวกข้าพระองค์ให้อธิษฐาน”

ลูกา 11:1

ประธานของบริษัทยักษ์ใหญ่แห่งหนึ่งมีเรื่องด่วนที่จะต้องพูดกับผู้จัดการโรงงานให้ได้ แต่เลขานุการ ของผู้จัดการคนดังกล่าวบอกกับเขาว่า “ยังรบกวนท่านตอนนี้ไม่ได้ค่ะ เพราะท่านกำลังติดประชุมเหมือนทุกๆ วันในเวลาเดียวกันนี้”

“บอกเขาว่าท่านประธานต้องการพบ” ผู้เป็นประธานกล่าวอย่างเหลืออด แต่เลขานุการ ยังคงตอบอย่างหนักแน่นว่า “แต่ท่านคะ ดิฉันได้รับคำสั่งว่าห้ามรบกวนขณะที่ท่านกำลังประชุมเป็นอันขาด”

ด้วยความโมโห ชายผู้นั้นจึงเดินผ่านเลขานุการคนดังกล่าวไปและเปิดประตูห้องทำงานของผู้จัดการหลังจากที่มองเข้าไปเพียงแวบเดียว ประธานก็ต้องถอยกลับออกมาพร้อมกับปิดประตูเบาๆ และพูดว่า “ขอโทษที เพราะภาพที่ท่านประธานเห็นก็คือภาพของผู้จัดการกำลังนั่งคุกเข่าโดยมีพระคัมภีร์เปิดอยู่ตรงหน้า”

การเฝ้าเดี่ยวประจำวันนั้น มีจุดประสงค์เพื่อกระตุ้นให้เราเข้าเฝ้ากษัตริย์เหนือกษัตริย์อย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ เราจำเป็นต้องแสวงหาคำสั่งและคำแนะนำใหม่ๆ ในแต่ละวันจากพระองค์ผู้ทรง มีแผนการสำหรับชีวิตของเรา และทรงจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นไว้ให้เรา

พระเยซูทรงใช้เวลาในการอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ และกระตุ้นให้เหล่าสาวกของพระองค์อธิษฐาน (ลก. 11:1) พระองค์ประทานสิ่งที่เราเรียกกันว่า “คำอธิษฐานของพระเยซู” และกำชับพวกเขาว่าอย่าหยุดที่จะ ขอ หา และเคาะ (ข้อ 9-10)

วันนี้ คุณใช้เวลาประชุมกับพระเจ้าหรือยัง? ยังไม่สายเกินไปที่จะเริ่ม

ข้าแต่พระเจ้าแห่งชีวิต โปรดให้ข้าพระองค์หันกลับมาหาแสงสว่างของพระองค์ทุกวัน เพื่อข้าพระองค์จะเติบโตเป็นคนที่พระองค์ทรงต้องการให้ข้าพระองค์เป็น กราบพูลในนามพระเยซูคริสต์เจ้า อาเมน

22 สิงหาคม 2012

“สองความแตกต่าง”

...เขาเป็นคนแปลกถิ่นที่ท่องเที่ยวไปในโลก

ฮีบรู 11:13

ในช่วงต้นทศวรรษที่ 1930 ที่เรียกว่า ยุคที่ธุรกิจซบเซาและคนมากมายไม่มีงานทำนั้นผู้คนจำนวนมากต้องกลายเป็นคนจรจัด พวกเขาจะกระโดดขึ้นรถไฟบรรทุกสินค้าเพื่อเดินทางไปตามที่ต่างๆ อาศัยนอนตามตุ้รถที่ว่าง และทำงานตามฤดูกาลเพื่อแลกกับค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อย เมื่อหางานทำไม่ได้ พวกเขาจะไปขอร้องทานคุณแม่ของผมเป็นคน “ซี้สงสาร” โดยเฉพาะกับคนจรจัดที่มักจะมายืนขออาหารอยู่หน้าบ้าน พวกเขาไม่มีบ้านที่จะให้ความมั่นคงและสะดวกสบาย

นักแสวงบุญก็อาจปราศจากการปกป้องและความสะดวกสบายของบ้านเช่นเดียวกับคนจรจัด แต่เขารู้ว่าเขากำลังจะไปที่ไหน พวกเขามีความหวังและความปรารถนา เพราะพวกเขามีจุดหมาย

คริสเตียนก็ต้องเป็นอย่างนักแสวงบุญ ในฮีบรูเราได้อ่านเรื่องราวของวีรบุรุษแห่งความเชื่อ ผู้ซึ่ง “เป็นคนแปลกถิ่นที่ท่องเที่ยวไปในโลก” (11:13) พวกเขาสามารถดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมพร้อมกับความเชื่อได้เพราะพวกเขาบอก “เมืองที่ประเสริฐกว่านั้นคือเมืองสวรรค์” (ข้อ 16)

พระเจ้ากำลังจัดเตรียมคุณและผมเพื่อนิรันดร์กาล และทุกสิ่งที่เราทำล้วนมีความสำคัญ แม้ว่าโลกนี้จะไม่ใช่อาศัยอันถาวรของเรา แต่เราก็ไม่ใช่คนจรจัดที่เดินทางไปอย่างไร้จุดหมาย เราจะต้องเป็นคนค้ำแรมที่ดำเนินชีวิตด้วยความรับผิดชอบขณะที่เดินไปสู่จุดหมายปลายทางที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ เรามีพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงรักเราและยินดีต้อนรับเราเข้าสู่บ้านที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงจัดเตรียมไว้ให้กับเราแล้ว

ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ ขอบพระคุณสำหรับการดูแลเอาใจใส่ของพระองค์ซึ่งปกคลุมข้าพระองค์ไว้ไม่ว่าข้าพระองค์จะอยู่ ณ จุดใด โปรดประทานความรู้สึกเห็นอกเห็นใจและกำลังแก่ข้าพระองค์ในการช่วยเหลือผู้อื่น เช่นเดียวกับที่ข้าพระองค์ได้รับการช่วยเหลือมาก่อน ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า อาเมน

23 สิงหาคม 2012

“จุดขึ้นจากที่ลึก”

ข้าพเจ้าได้เพียงรอคอยพระเจ้า พระองค์ทรงเอนพระองค์ลงฟังคำร้องทูลของข้าพเจ้า พระองค์ทรงอุ้ข้าพเจ้าขึ้นมาจากหลุมอันน่าสลด ...

สดุดี 40:1-2

เรือดำน้ำของอังกฤษลำหนึ่งจอดเสียอยู่ที่ก้นบึ้งของมหาสมุทร หลายวันผ่านไป ลูกเรือหมดความหวังที่จะได้รับการช่วยเหลือ
โอกาสรอดนั้นเลือนรางเนื่องจากพวกเขาไม่สามารถบอกตำแหน่งที่ชัดเจนให้กับเรือที่แล่นอยู่บนผิวน้ำได้
ผู้บัญชาการได้บอกกับลูกเรือทุกคนว่าพวกเขาคงจะมีชีวิตอยู่ต่อไปได้อีกไม่นาน และชักชวนให้เขาร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าด้วยกัน
ดังนั้นพวกเขาจึงร่วมใจกันร้องเพลงซึ่งมีเนื้อความว่า “แม้ในความมืดที่ลึกหนักหนา ขอพระองค์โปรดสถิตกับข้า”

ขณะที่ปริมาณออกซิเจนเริ่มจะหมดลง ลูกเรือแต่ละคนก็อ่อนแรงลงเรื่อยๆ ลูกเรือคนหนึ่งซึ่งอาการทรุดเร็วกว่าคนอื่นๆ
ได้ลาไปชนเข้ากับอุปกรณ์ที่ช่วยให้เรือลอยขึ้นสู่ผิวน้ำ ทันใดนั้นเองเครื่องยนต์ที่ซัดช่องก็เริ่มกลับมาทำงานตามปกติ และเรือดำน้ำก็ค่อยๆ ลอยตัวขึ้นสู่ผิวน้ำ
ในที่สุดทุกคนในเรือก็สามารถกลับมาถึงท่าเรือได้อย่างปลอดภัย

แต่สิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าการช่วยกู้ทางทะเลครั้งใดๆ ก็คือ การจัดเตรียมของพระเจ้าเพื่อผู้ที่ติดอยู่ในมหาสมุทรของความไม่เชื่อ
มีเพียงพระคุณอันแสนอัศจรรย์เท่านั้นที่สามารถอุ้เราขึ้นมาจากหลุมแห่งความบาปและความเสื่อมทราม

หากคุณตกอยู่ในเงื้อมมือของความบาป มีเพียงพระเยซูผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถให้อิสรภาพคุณเริ่มต้นใหม่
หากคุณวางใจในองค์พระผู้ช่วยให้อรุดพระองค์จะอุดคุณขึ้นจากทะเลแห่งการพิพากษา เพื่อมารับแสงแห่งการอภัยจากพระเจ้า

ข้าแต่พระเจ้าแห่งชีวิต โปรดให้ข้าพระองค์หันกลับมาหาแสงสว่างของพระองค์ทุกวัน เพื่อข้าพระองค์จะเติบโตเป็นคนที่พระองค์ทรงต้องการให้ข้าพระองค์เป็น
กราบทูลในนามพระเยซูคริสต์เจ้า อาเมน

24 สิงหาคม 2012

“มงกุฎแห่งการยอมจำนน”

...พระองค์ทรงสมควรที่จะได้รับคำสรรเสริญ พระเกียรติและฤทธิ์เดช ...

วิวรณ์ 4:11

ในสมัยที่พระราชินีวิคตอเรียทรงปกครองอังกฤษนั้น มีอยู่ครั้งหนึ่งที่พระนางทรงฟังคำเทศนาจากอนุศาสนิกถึงเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ คนที่นั่งอยู่ใกล้ๆ ที่ประทับสังเกตเห็นน้ำพระเนตรของพระราชินี

เมื่อจบการนมัสการ พระราชินีทรงขอพบนุศาสนิกคนดังกล่าวเพียงลำพัง เมื่ออนุศาสนิกเห็นปฏิกิริยาของพระราชินี จึงทูลถามว่าเพราะเหตุใดพระนางจึงทรงซาบซึ้งกับคำเทศนามากถึงเพียงนี้ พระราชินีวิคตอเรียตรัสตอบว่า “เพราะสิ่งที่ท่านพูดเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของกษัตริย์ผู้ชอบธรรมนั้น ทำให้ฉันปรารถนาจะอยู่ที่นั่นในวันที่พระองค์เสด็จมาเพื่อที่ฉันจะได้ถวายมงกุฎของฉันแทนพระบาทของพระองค์”

มีรางวัลมากมายสำหรับการรับใช้อย่างสัตย์ซื่อทั้งทางการกระทำและแรงจูงใจของเรา ผู้ที่จะได้รับรางวัลเหล่านี้ซึ่งพระคัมภีร์ใหม่เรียกว่า “มงกุฎ” ต้องเป็นผู้ที่ได้รับของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์แล้ว

คุณอาจจะพูดว่า “ฉันไม่เคยคาดหวังรางวัลใดๆ จากสิ่งที่ฉันทำเพื่อพระคริสต์” คุณเคยคิดมึ้นว่าจะทำอะไรกับมงกุฎที่คุณได้รับในวันนั้น? จะไม่มีผู้ช่วยรางวัลในสวรรค์ จะไม่มีการยื่นมือดูความสำเร็จในโลกนี้ด้วยความรู้สึกอ้อมอกอ้อมใจคนบาปที่ได้รับการไถ่จะมีสันติสุขที่เกินความเข้าใจ ขณะที่พวกเขาวางมงกุฎของตนเองลงต่อหน้าพระบัลลังก์พร้อมกับกล่าวว่า “พระองค์ทรงสมควรที่จะได้รับคำสรรเสริญ พระเกียรติและฤทธิ์เดช” (วิว.4:11)

ข้าแต่พระเจ้า ขอบพระคุณพระองค์สำหรับของประทานแห่งความอยู่ดีกินดีและสุขกายสบายใจที่ทรงประทานแก่ข้าพระองค์ โปรดช่วยให้ข้าพระองค์แบ่งปันเวลาเหล่านั้นในการบรรเทาใจและช่วยเหลือใครสักคนในวันนี้ ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า อาเมน

25 สิงหาคม 2012

“ซื้อไม่ได้”

...ให้เงินของเจ้าพินาศไปด้วยกันกับตัวเจ้าเกิด เพราะเจ้าคิดว่าจะซื้อของประทานแห่งพระเจ้าด้วยเงินได้

กิจการ 8:20

มิชชันนารีที่ทำงานกับชาวฟิลิปปินส์พยายามจะเล่าเรื่องความรอดให้หญิงฐานะดีคนหนึ่งฟัง แต่หญิงคนนั้นไม่เข้าใจว่าเหตุใดเธอจึงไม่สามารถจ่ายค่าความรอดนั้น

มิชชันนารีคนนั้นจึงเปรียบเทียบให้เธอฟังว่า “ถ้าคุณอยากซื้อคฤหาสน์สักหลังหนึ่งเป็นของขวัญให้กับลูกสาว คุณจะรู้สิอย่างไรถ้าเธอบอกคุณว่า แม่คะ แม่ต้องให้หนูช่วยออกค่าของขวัญนะคะ แม้ก็รู้ว่าหนูทำงานในโรงพยาบาลมิชชัน และมีรายได้ไม่มากนัก แต่หนูคิดว่าหนูคงจะจ่ายให้ได้สักเดือนละ 300 บาทคะ”

มิชชันนารีพูดต่อไปว่า “คุณก็กำลังพูดกับพระเจ้าแบบนี้ คุณอยากช่วยพระเยซูจ่ายในสิ่งที่พระองค์ทรงจ่ายไปแล้ว บ้านในสวรรค์คือของขวัญการพยายามช่วยจ่ายก็ไม่ต่างกับการสบบประมาท”

ผู้คนที่นำเลื่อมใสและเจตนาดีทั่วโลก ไม่ว่าจะรวย จน หรือมีฐานะปานกลาง ไม่เข้าใจว่าพระเยซูทรงจ่ายทุกอย่างแล้ว พวกเขาเชื่อว่าจะต้องทำอะไรบางอย่างเพื่อให้พระเจ้าชอบพระทัย และพยายามจ่ายค่าความรอดอย่างเต็มกำลัง

เราต้องเข้าใจว่าเมื่อพระเจ้าประทานพระเยซูพระบุตรของพระองค์เป็นเครื่องบูชา หนี้ความบาปของเราได้ถูกจ่ายไปหมดแล้ว การที่เราพยายามจะจ่ายค่าของขวัญของพระเจ้าเป็นการสบประมาทพระองค์ ความเชื่อที่แท้คือการเชื่อพระเจ้าจ่ายทุกอย่างแล้ว เราไม่จำเป็นต้องซื้อสิ่งที่พระเยซูทรงซื้อไว้ด้วยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน

ข้าแต่พระเจ้า ขอบพระคุณพระองค์สำหรับของประทานแห่งความอยู่ดีกินดีและสุขกายสบายใจที่ทรงประทานแก่ข้าพระองค์ โปรดช่วยให้ข้าพระองค์แบ่งปันเวลาเหล่านั้นในการบรรเทาใจและช่วยเหลือใครสักคนในวันนี้ ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า อาเมน

26 สิงหาคม 2012

“นาโอมิ”

ฝ่ายพวกผู้หญิงก็พูดกับนาโอมิว่า “สาธุการแด่พระเจ้าพระองค์มิได้ทรงละทิ้งเจ้าไว้ให้ปราศจากญาติที่ถัดมา”...

นางรูธ 4:14

ผู้มีความรู้คนหนึ่งเคยบอกกับฉันว่า “อย่าด่วนตัดสินว่าสิ่งใดเป็นพระพรหรือคำแช่งบาป” เรื่องของนาโอมิทำให้ฉันคิดถึงคำพูดนี้ขึ้นมา ชื่อ นาโอมิ มีความหมายว่า “สุขสบาย” แต่เมื่อมีสิ่งไม่ได้เกิดขึ้นกับชีวิตของเธอ นาโอมิก็อยากเปลี่ยนชื่อของเธอเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ หลังจากสูญเสียทั้งสามีและบุตรชาย นาโอมิสรุปว่า “พระหัตถ์ของพระเจ้าได้กระทำแก่แม่ถึงเพียงนี้” (นรธ. 1:13) เมื่อผู้คนออกมาต้อนรับเธอ เธอก็พูดว่า “ขออย่าเรียกฉันว่านาโอมิเลย ขอเรียกฉันว่ามาราเถอะ เพราะว่าองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ทรงกระทำแก่ฉันอย่างขมขื่น” (ข้อ 20)

นาโอมิควรจะตัดสินสถานการณ์รอบข้างด้วยความตระหนักว่าเธอเป็นผู้ติดตามพระเจ้าองค์เดียวกับผู้ทรงรักประชากรของพระองค์อย่างไม่สิ้นสุด แต่เธอกลับทำสิ่งที่พวกเราส่วนใหญ่มักจะทำนั่นคือ เธอตัดสินพระเจ้าด้วยสถานการณ์รอบข้างของเธอเอง และเธอก็ตัดสินผิด พระหัตถ์ของพระเจ้าไม่ได้ทำการร้ายแก่เธอตรงกันข้าม เธอได้รับสิ่งล้ำค่าจากพระเจ้าที่เธอก็ยังไม่รู้ในขณะนั้น ถึงแม้ว่าเธอจะสูญเสียสามีและบุตรชายทั้งสอง แต่เธอกลับได้รับสิ่งที่ไม่คาดฝัน คือลูกสะใภ้ที่สัตย์ซื่อ และหลานชายซึ่งอยู่ในเชื้อสายเดียวกับพระเมสสิยาห์

เช่นเดียวกับชีวิตของนาโอมิ บางครั้งสิ่งที่แย่ที่สุดที่เกิดขึ้นในชีวิตของเราอาจเป็นการเปิดประตูไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดที่พระเจ้าจะทรงประทานให้

ข้าแต่พระบิดาเจ้า โปรดประทานให้ชีวิตประจำวันของข้าพระองค์ส่องแสงแห่งความรักและการเอาใจใส่
ดังแบบอย่างที่พระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงพระชนม์อยู่ได้ทรงวางไว้ ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า อาเมน

27 สิงหาคม 2012

“เตือนภัย”

เหตุการณ์เหล่านี้...ได้บันทึกไว้เพื่อเตือนสติเราทั้งหลาย...

โค린ธ์ 10:11

หลังจากเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิได้สร้างความเสียหายให้หลายประเทศในแถบเอเชีย เมื่อเดือนธันวาคม ปี 2004 มีข่าวผู้รอดชีวิตอย่างน่าอัศจรรย์บนเกาะสิมูลู ซึ่งเป็นเกาะที่อยู่ใกล้ศูนย์กลางแผ่นดินไหวมากที่สุดที่มีคนอาศัยอยู่

รายงานข่าวฉบับหนึ่งกล่าวว่าเกาะอันห่างไกลของประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งมีประชากรอาศัยอยู่ 75,000 คน มีผู้เสียชีวิตเพียง 7 คน จากคลื่นสูง 30 ฟุต ที่พัดถล่มเกาะหลังจากแผ่นดินไหวเพียงครึ่งชั่วโมง เป็นเวลานานหลายทศวรรษที่ชาวเกาะได้ฟังเรื่องเล่าจากปู่ตายายเกี่ยวกับคลื่นยักษ์ ที่คร่าชีวิตผู้คนนับพันในเกาะนี้ไปเมื่อปี 1907 ดังนั้น เมื่อแผ่นดินไหวและน้ำทะเลไหลห่างออกไปจากฝั่งผู้คนก็นึกถึงคำเตือนของผู้อาวุโสและหนีขึ้นไปที่สูง

1 โครินธ์ 10 กล่าวถึงหายนะฝ่ายจิตวิญญาณที่เราสามารถหลีกเลี่ยงได้ หลังชาวอิสราเอลได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์ พวกเขายังคงหันหนีจากพระเจ้าอยู่เรื่อยๆ เปาโลเขียนถึงการหลงระเริงและผลอันร้ายแรงที่ตามมาซึ่งเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่านี้ว่า “เหตุการณ์เหล่านี้เป็นเครื่องเตือนใจพวกเรา...และได้บันทึกไว้เพื่อเตือนสติเราทั้งหลาย” (ข้อ 6, 11) เรื่องราวความล้มเหลวของพวกเขาถูกบันทึกไว้เพื่อเราจะสามารถหลีกเลี่ยงจากหายนะของการไม่เชื่อฟังเช่นนั้น

ถ้าวันนี้สัญญาเตือนภัยในชีวิตของเราดังขึ้น ถึงเวลาแล้วที่เราจะหนีจากบาปที่ทำลายตัวเราเองไปสู่ที่สูง นั่นคือ พระคุณแห่งการอภัยของพระเจ้า

ข้าแต่พระเจ้า โปรดเปิดตาข้าพระองค์ให้มองเห็นแผนการและความคาดหวังของข้าพระองค์เอง โดยช่วยให้ข้าพระองค์สังเกตเห็นพระพรของพระองค์
ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า อาเมน